

sygdommen er mest udbredt i øjeblikket, og også Taiwan er berørt.

Men den manglende tilknytning til verdenssundhedsorganisationen er faktisk en yderst reel og absurd hindring for, at Taiwan kan deltage i det internationale samarbejde om bekæmpelse af SARS. Taiwans sundhedsministerium kunne rapportere de første mistanker om SARS allerede den 14. marts 2003. Til trods herfor undlod WHO at inkludere Taiwan i organisationens officielle overvågnings- og responsnetværk og afstod fra at sende eksperter til Taiwan på samme måde, som det er sket til andre lande, hvor sygdommen er konstateret.

Ingen ved, hvordan den frygtede lungesygdom vil udvikle sig i den kommende tid. Men ingen kan bestride, at det er af afgørende betydning, at alle kræfter samles om at bekæmpe sygdommen og begrænse dens udbredelse. Det ville være aldeles uacceptabelt, hvis et enkelt land modsatte sig at deltage i samarbejdet herom eller afviste at udlevere alle nødvendige informationer til verdenssundhedsorganisationen og dens medlemslande.

Det er vigtigt at notere sig, at Taiwan alene har udtrykt ønske om at opnå observatørstatus, ikke om at opnå fuld medlemskab af WHO. At regeringen og ministeren arbejder for at indbyde Taiwan som observatør i WHO betyder derfor ikke et brud med Danmarks hidtidige politik – étkinapolitikken – men vil alene være en markering af Danmarks ønske om, at WHO kan leve op til sin rolle som hele verdens sundhedsorganisation og til mottoet om »Sundhed for alle«.

Svar (19/5 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ved stillingtagen til Taiwans eventuelle deltagelse i internationale organisationer, lægges der som i andre spørgsmål vedrørende Taiwan, i den danske udenrigspolitik vægt på, at der etableres EU-enighed i sagen. Danmark støtter således den fælles EU-position, der baserer sig på ét-Kina princippet, og som har grundlag i resolution 2758 fra FN's generalforsamling i 1971. Det lægges til grund i vurderingen af hver enkelt sag angående Taiwan, at deltagelse ikke indeholder anerkendelseslignende elementer.

En pendant til FN-resolutionen findes på sundhedsområdet i resolution WHA25.1 fra Ver-

denssundhedsforsamlingen i 1972. I henhold til denne resolution er det alene Kinas regering, der kan repræsentere sundhedsinteresser for den samlede kinesiske befolkning inklusiv Taiwan. WHO's forfatning ses ikke umiddelbart at åbne muligheden for at tildele Taiwan formel observatørstatus.

EU bakker op om praktiske løsninger for et styrket samarbejde mellem Taiwan og WHO, for at imødekomme taiwanesiske sundhedsinteresser relateret til eksempelvis SARS. EU-landene har netop besluttet at støtte en anmodning fra Taiwan til WHO's generaldirektør om at undersøge mulighederne for Taiwans deltagelse i WHO's aktiviteter indenfor rammerne af ét-Kina-politikken.

Selvom WHO ikke opretholder officiel kontakt med Taiwan, er der flere eksempler på konkret samarbejde. WHO overvåger således helbredssituationen på Taiwan, primært via WHO's regionalkontor i Manila, Filippinerne.

Indenfor områderne katastrofehjælp og epidemikontrol koordinerer WHO indsatsen gennem et netværk af samarbejdsorganisationer, der er omfattet af WHO's »Global Outbreak Alert and Response Network«. Det seneste eksempel herpå er samarbejdet om bekæmpelse af netop SARS, og siden medio marts 2003 har WHO via netværket samarbejdet direkte med sundhedsmyndighederne på Taiwan. Derudover er tre læger fra WHO's partnerorganisation, Centre for Disease Control i Atlanta, USA, for tiden udsendt til Taiwan for at yde teknisk bistand. I tillæg hertil har Kina netop godkendt, at en WHO ekspertmission besøger Taiwan med henblik på at bidrage til bekæmpelsen af SARS.

Spm. nr. S 3346

Til justitsministeren (19/5 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren, på baggrund af de lange sagsbehandlingstider og ophobning af sager der forekommer i retssystemet, iværksætte en produktivitetsanalyse af anklagemyndigheden fra top til bund, der lader uafhængige sagkyndige bedømme, om organisering og bemanding svarer til de opgaver, der findes i nutidens samfund?«